

Stall Steel och Stall Thosögrabbarna från vänster: Thomas Linder, Ulf Ståhl och Sören Gustafsson.

Foto: HELENA MANSÉN

Affärsmännen fattade galoppen

TÄBY. Tre affärsmän, tre helt olika personligheter.

De möttes genom arbetet, fastnade för galoppen och äger nu flera hästar ihop.

Muskateer Steel, Cavorting och Xaara för att nämna några – och de är riktigt bra.

Text HELENA MANSÉN Foto MIA TÖRNBERG

Tre killar som är hängivna sporten och följer sina hästar med brinnande intress, både på banan och i stallet. De missar inte en tävlingsdag, tittar på snabbjobben och ägnar mycket tid i stallet. Den ene är rutinerad, känner till kapplöpningsgamet väl och lärt sig tackla både med- och motgångar. Den andre är glad, öppen och entusiastisk medan den tredje är eftertänksam och håller sig lugn i alla lägen.

Ägarpseudonymerna är Stall Steel och Stall Thosö, var för sig och i olika konstellationer.

Det började med den rutinerade Ulf Ståhl, som är ägare och koncernchef för ett säkerhetsföretag i grossistledet. Ulf red som ung och skaffade sig sedan några travhästar.

En av dem var Miss Pilaar som blev Sveriges bästa 3-åriga sto och vann Guldstoet och Stoderbyt.

– Miss Pilaar var fantastisk men fick dra hela

det ekonomiska lasset för mina andra hästar som stod skadade. Jag tröttnade lite, lärde känna några inom galoppen och köpte en del i King Of Sunset. Det var ingen kanon men han vann bland annat det första Trioloppet, berättar Ulf.

Miss Pilaar har jag fortfarande kvar. Hon har nyligen fått ett hingstföller efter ingen mindre än Jag de Belouet!

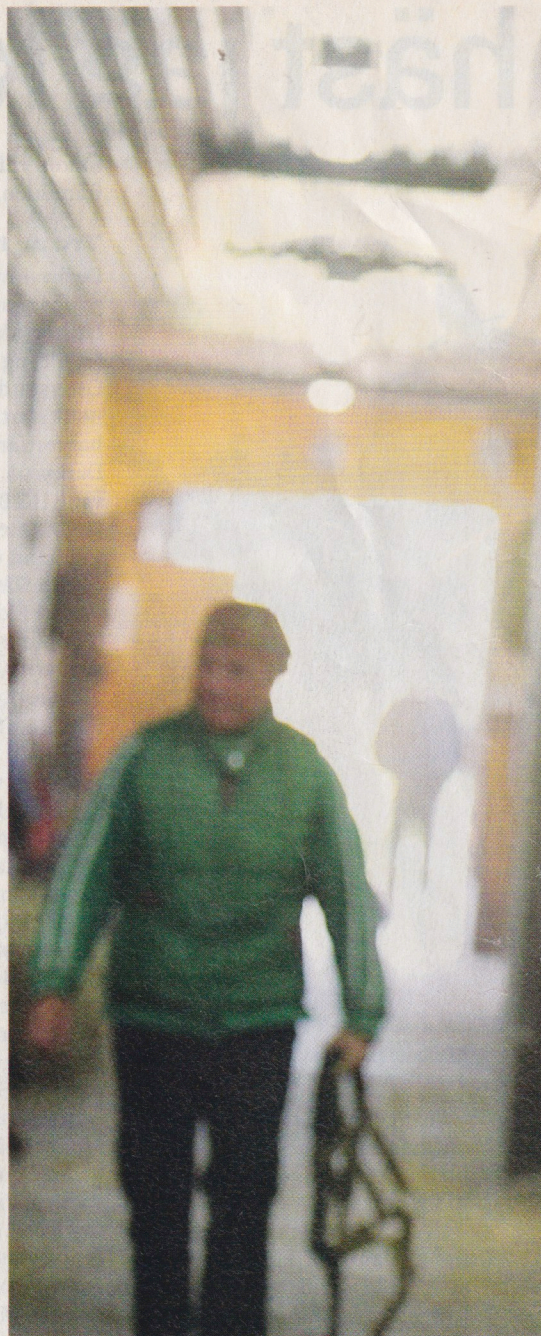
Ulf lärde sedan känna tränaren Michael Kahn och åkte med honom till Newmarket.

– Jag köpte River Aln, Flummox och Golden Miracle. En väldigt lyckad trio! De nådde alla kring åttio i handikap, vann och var nästan alltid på pengar. Ägarnamnet var Stall Steel.

Under en julmiddag ett år senare, där Sören Gustafsson och Thomas Linder var med, halka-

• Kahn.

Alla har de sin favorit i stallet. Sören Gustafsson hälsar på sin ögonsten Xaara, en av stallets stjärnor.

de samtalet in på – hästar naturligtvis. Sören Gustafsson, från företaget Thosö, hade också några travhästar, men de gick inte bra alls. "Häng med på en galopphest!", menade Ulf.

Den entusiastiske Sören var inte svår att övertala.

Hans kollega, den eftertänksamme Thomas Linder höll sig däremot mer sansad. Mer än en gång hade han antytt till Sören att det här med att ha häst, det var bra korkat och ekonomiskt.

– Men Sören lurade in mig på det här, suckar Thomas.

– Visst! Men vem är det som äger flest hästar av oss nu? Om inte Thomas?! skrattar Sören.

Hästen Sendo blev den förste som de ägde alla tre tillsammans under pseudonymen Stall Steel och Thosö. Det gick hyfsat med en seger och några placeringar.

nor. Sören äger hästen tillsammans med Thomas Linder. På tisdags är det dags för Xaara att visa sin klass i Dianalöpning.

• Cavorting

Sedan har det bara rullat på. En efter en köptes hästarna in, mest från auktioner i England men även Skandinavien. För närvarande äger Stall Steel och Thosö i olika konstellationer sammanlagt 19 hästar. Om man räknar in det nyblivna avelsstoet Desirous Girl med stoföl efter Funambule.

– På de engelska auktionerna är det för det mesta Börje Ohlsson, agent för shejkernas Godolphininstall, och "Mischa" som ser ut hästarna. Men vi tittar en del själva också, lite har man lärt sig allt eftersom, menar Sören.

– Muskateer Steel, som alla tre är med på, är en av de bästa hittills och har sprungit in över 800 000 kronor. Han var trea i Open Sprint Championship, nått formtalet 92 och har fortfarande mycket kvar att uträtta, säger Ulf.

Mischa håller med.

– Muskateer Steel gör sällan eller aldrig en dålig löpning. Han går på alla distanser från 1 150 meter till 2 800 meter och på alla under-

” En oerhört bra häst med enormt steg och löpvilja fast han från början såg så oansenlig ut. Kort distans och full fart från början är vad som gäller.

lag. En allroundhäst på toppnivå, anser han.

För Muskateer Steel väntar närmast start i Polar Mile Cup (L) på Övrevoll med 180 000 kronor i prissumma.

Ulfs absoluta favorit är nog ändå Cavorting, som han deläger med Thomas. Den lille fuxvalacken köptes för en spottstyver i England.

– En oerhört bra häst med enormt steg och löpvilja fast han från början såg så oansenlig ut. Kort distans och full fart från början är vad som gäller. När han vunnit står han helt cool i

vinnarcirkeln och verkar inte det minsta trött, säger Ulf lyriskt.

Cavorting, som har åtta segrar och nått formtalet 95 sedan han kom till Sverige, tävlade nyligen i Täby Vårsprint (L) som dock vanns av Waquaas.

– Vi hade anat att tung gräsbana inte var Cavortings rätta underlag, nu fick vi bekräftelse på det, konstaterar Ulf.

– Cavorting fick dessutom en olycklig löpning med diverse störningar och slutade näst sist. Men han kommer tillbaka!

NR 47/2006

Xaara är en annan stjärna, svenskfödd, som Sören och Thomas äger. De valde själva ut henne på årlingsauktionen för två år sedan.

Klubban föll på 360 000 kronor vilket var auktionens dyraste.

Även deras dyraste inköp hittills. Men det nu treåriga stoet har med tre segrar och en andraplacing av fyra möjliga snart betalat sig. Formtalet är imponerande 81.

Ett superfint sto. Kolsvart, smäcker och kan verkligen springa. Vi tror mycket på henne och hon är anmäld till alla klassiska stolöpnings, närmast Dianalöpfung 13 juni. Spännande, minst sagt, förkunnar de båda.

Ellis Dancer är också svenskfödd. En tvååring som köptes in för 200 000 kronor på auktionen i fjol och är halvbror med Breedersvinnaren First Edition.

Det har blivit så mycket pengar i Breedersprogrammet att det definitivt är en anledning till att vi köper fler svenskfödda hästar, förklarar Sören.

Ellis Dancer är stor och sent utvecklad och kommer i första hand att matchas för de skandinaviska Derbyn, även om han också är anmäld i Breeders, tillägger han.

Övriga välkända hästar som Ulf har antingen själv eller tillsammans med Sören och/eller Thomas är Sorrento Steel (topphärstammat sto med 86 i formtal men som haft diverse problem), Steelwolf, Dancing Steel, Azolla (1 000 Guineasvinnare och anmäld till Bloomers Vase), Dooneq med flera.

- Vi har haft tur med flera hästar som betalat sig själva och lite till. Men självklart är det också några som inte går så bra och som håller nere vinsten, medger Thomas.

Men det är ändå värt allt, konstaterar Sören. Nöjet de får ut av sina hästar går inte att ta miste på.

Förväntan och nervositeten inför löpningarna, att se hästarna i ledvolten, följa dem i loppet och den oerhörda glädjen när de går först i mål.

Eller besvikelsen om det inte går så bra, lyckan att få ta emot dem i vinnarcirkeln och klappa om dem efteråt i stallet.

De är okej som hästägare, skämtar Mischa.

Framför allt lyssnar de och förstår bra vad som är bäst för hästarna. Vilka lopp man ska starta i och så vidare, det är viktigt, fortsätter han.

- Michael Kahn är oerhört kunnig och samarbetet mellan tränare, skötarna och jockeyerna fungerar väldigt bra. Yvonne Durant som är stallets förstejockey är nog en av världens bästa kvinnliga jockeys och har en otrolig vinnarskalle, berömmar Sören.

Vad har ni för synpunkter på galoppporten som sådan?

- Mediabevakningen av galoppen har blivit lite bättre men långt ifrån tillräcklig. Det skulle vara önskvärt om ATG ville satsa lite mer på galoppens marknadsföring. Prissummorna skulle också kunna vara högre, anser Thomas.

- Den sportsliga biten, själva liveupplevelsen, borde kunna framhävas mer. Det måste komma mer publik till tävlingarna. Mer marknadsföring och satsning på det som saken verkligen gäller - galoppen! framhåller Ulf.

Galoppen skulle kunna vara betydligt tuffare i marknadsföringen och våga skryta lite, hävdar Sören.

Som hästägare blir man väl omhändertad

Xaara med skötaren Lotta Lie (närmast) samt Daedal och stallets förstajockey Yvonne Durant.

Xaara är en av stallets stjärnor. Jockeyn Yvonne Durant, Lotta Lie tillsammans med Thomas och Sören.

En av Ulf Ståhls absoluta favoriter i stallet - Cavorting. Foto: STEFAN UPPSTRÖM

Kaffe i väntan på morgonens första träning. Sören och Thomas missar sällan ett snabbjobb.

gen, man blir intervjuad i vinnarcirkeln, blir bjuden på champagne och över huvud taget bra belyst. Dessutom är chansen att hästen ska komma till start och få plats i löpningarna stor, anser Sören och de andra instämmer.

Konkurrensen är inte så stor som i travet och procentuellt sett tjänar en två- och treårig galoppör mer än en jämnårig travhäst, något som borde poängteras, fortsätter han.

Själva tävlingsmomentet är outstanding, det är fart och fläkt, tillägger han.

Vi är öppna för att få in fler ägare i nya konstellationer. Det skulle kunna leda till stora

möjligheter och skapa fler och ännu större framgångar inom galoppporten i Skandinavien, säger Thomas.

• Vad har ni för förväntningar eller mål?

Att hästarna får vara friska och gå bra i loppet! Sedan vore det förstås kul att vinna Svenskt Derby samt att kunna få åka utomlands, varför inte till Dubai..?

Tre hästägare med bestämda åsikter - passionen för galopp hästar delar de och verksamheten går för tillfället bra.

På tisdag är det Xaaras tur att visa sin klass i Dianalöpfung!